

bestinde sig meget ilde faren. Et Fyrskib paa Stagens Rhed vilde efter min Formening afhjelpe de Mangler, der nu ere tilstede ved det Fyr, der nu staaer der, ligesom jeg ogsaa mener, at om man end paatænkte at bygge et højere Fyr, vilde det dog ikke kunne afhjelpe disse Mangler, med mindre der kom et Fyrskib. Dette har jo ogsaa vist sig, som jeg ogsaa langt tilbage i Tiden har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, ved Trindelen og ved Knoben, hvor Fyrskibe ere henlagte. Tidligere stod man ogsaa i den sikkre Formening, at et Fyr paa hver af Derne vilde erstatte det Savn, som fandtes dengang; men man er dog senere kommen til Erkjendelse af, at Fyrskibe er det Allersikkerste til Veiledning for de Søfarende, og, naar der af de Indtagter, der Hayes, er en rigelig Capital tilstede til Anskaffelse af Fyrskibe, veed jeg tilforlædelig ikke, hvorfor man skal vedblive at holde sig til det, som vist enhver Somand erklærer for mindre sikkert til Veiledning, nemlig Fyrtaarne, og hvorfor man da ikke lige saa godt først som sidst vil efterkomme de Søfarendes Duffe og udlægge Fyrskibe paa Stagens Rhed og andre Pladser, som maaskee ogsaa kunne trænge der-til. Jeg kan saaledes ikke være enig med den høitærede Minister i, at en Ombygning af Fyret paa Stagen, Anskaffelse af bedre Apparater og maaskee ogsaa en Forhøielse af Fyret vilde afhjelpe den Mangel, jeg har tilladt mig at paapege.

Hvad dernæst angaaer, hvad jeg maaskee først burde have omtalt, det af mig antydede Metal, som er anvendt med Held i Frankrig, og som her er undersøgt og anerkjendt for at være hensigtsmæssigt og godt, nemlig Zink, da vidste jeg ikke af, at man ved Marinen havde anstillet en saadan Undersøgelse, og det vilde have været mig høit paa min Forespørgsel at have faaet denne Underretning, for at jeg derefter kunde have gjort mig bekendt dermed. Jeg kan imidlertid ikke frasælde det af mig paapegede Resultat, som det har givet, idet jeg fra temmelig paalidelig Kilde — ligesom jeg ogsaa har dette Materiale i mit Huus — veed, at det er probat, at det har været anvendt med Held, og at man i Sødelesheden ovenbords over Bandet, hvis man ikke vil be-

nytte det under Bandet, kan anvende det; thi Zink modtager, som bekendt, ikke Rust, og det er egentlig Rusten af Jernet, der angriber Træet, og det er jo allerede en stor Besparelse, naar Træmaterialet over Bandet kan holdes vedlige. Angaaende Anvendelsen under Bandet kan det jo gjerne være, at der kan være forskellige Meninger med Hensyn til Husden, om den skal være af Kobber eller Composition; thi om Zinkhud kan der vel ikke være Tale, da det tager Ureenligheder til sig. Snarere kan der være Spørgsmaal om Metal, som ogsaa allerede er forsøgt af flere og befundet at staae over Kobber, nemlig med Hensyn til Bøieligheden, idet Kobberet er mere bøieligt end Metal og der nu og da kan vise sig Revner deri, som dog ikke kunne være af stor Betydning; men derimod vil med Hensyn til Styrken det gule Metal staae over Kobber, det have alle de erfarne Folk, som jeg har talt med, bestemt erklæret at være saa.

Hvad angaaer Sømærker og Fyrskibe, da sigtede jeg egentlig nærmest til, at de Fyrskibe, som ligge i Drogden, ved Knoben og Trindelen, tages ind paa bestemte Dage og lægges ud igjen paa bestemte Dage, uden at man seer hen til, om Vinteren tvinger dem til at søge Havn eller ikke. Jeg tillod mig egentlig nærmest at spørge, om man ikke agtede heri at gjøre Forandring; thi det er dog virkelig i milde Vintre, saaledes som den, vi have haft iaar, ikke ligegyldigt for de Søfarende, om der ligger et Fyrskib eller ikke; de gjøre Regning paa at finde Veiledning gennem saa vanskelige Farvande, som Kattegattet er, og naar man borttager denne Veiledning, som er bestemt, saa søles den dog; saa man burde hellere intet Fyrskib have lagt ud end saaledes til visse Tider at tage det ind og lægge det ud igjen; saa vidste man dog i alt Fald, hvad man havde at rette sig efter; men her gaaer det næsten paa Klokkeslettet, idet man paa visse Dage og til bestemte Tider, naar Veiret forresten tillader det — thi det maa der dog ogsaa spørges om — tager Fyrskibet ind og saa paa visse bestemte Dage atter lægger det ud. Jeg troer derfor, at man til de Søfarendes Læve burde sørge for, at disse Fyrskibe bleve liggende ude saalænge Tisgangen ikke forhindre